

Treball

Sobre l'homosexualitat

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ

I

QUI CONDEMNA L'HOMOSEXUALITAT?

Història d'un rebuig 1

- Tradició judeocristiana contra l'homosexualitat, 1
- A la Grècia antiga, l'homosexualitat institucionalitzada, 1
- L'homosexualitat tolerada a la Roma pagana, 1
- Condemnació Cristiana de l'homosexualitat, 2
- Prescripcions en altres llocs d'Europa, 2
- Unificació de la legislació penal a l'Estat Espanyol, 2

Situació discriminatòria envers els homosexuals en la societat contemporània 4

- Lleis i actuacions de diversos Estats contemporanis, 4
- Què passà als camps de concentració?, 5
- Conclusió de l'informe del Sr. Voogd, 6

II

APORTACIÓ ACTUAL DE LES CIÈNCIES HUMANES SOBRE L'HOMOSEXUALITAT

El continu hètero-homosexual de Kinsey . . . 7

- Percentatges sobre l'homosexualitat, 7
- Escala de Kinsey, 8
- Conclusions de Kinsey sobre l'homosexualitat, 9

El comportament homosexual en diferents societats i animals (Beach i Ford) 11

- Aspecte biològic, psicològic i sociològic, 11
- L'homosexualitat és un fenomen normal, 11
- Societats primitives actuals davant l'homosexualitat, 11
- Conclusions de Beach i Ford, 12

La pluralitat de formes de vida dels homosexuals (Bell i Weinberg, Institut d'Investigació Sexològica Kinsey) . . . 13

- El fet de la diversitat homosexual, 13
- Una tipologia de l'experiència homosexual, 13
- L'adaptació social i psicològica, 14

- **Conclusions finals de l'estudi de Bell i Weinberg, 14**

Quatre constatacions d'un sondeig de l'IFOP (Institut Francès de l'Opinió Pública) 16

- **El fet homosexual és admès, 16**
- **El dret d'ésser homosexual és reconegut, 16**
- **Una imatge més matisada i diversificada, 17**
- **El fet homosexual divideix França en dos, 17**

Les disfuncions homosexuals segons Masters i Johnson . 18

- **Els tres passos de Masters i Johnson, 18**
- **Un percentatge significatiu de milions d'homosexuals, 18**
- **Conclusions de Masters i Johnson, 18**

III

PROTESTES DAVANT LES CONDEMNACIONS I LES DISCRIMINACIONS

Parlen els mateixos homosexuals 20

- **El moviment gai a l'Estat espanyol, 20**
- **Perspectives de futur d'alliberament homosexual, 22**

IV

¿CATALUNYA, OBERTA A L'HOMOSEXUALITAT?

Els partits polítics es defineixen 23

- **Nacionalistes d'Esquerra: Programa de l'Assemblea de Gais, 23**
- **El Partit Socialista de Catalunya (PSC) i el PSOE, 24**
- **El Partit Socialista Unificat de Catalunya i el PCE, 25**

V

ACTITUD DE L'ESGLÉSIA ENVERS L'HOMOSEXUALITAT

L'Església continua condemnant els homosexuals . . 27

- **L'Església gran responsable del repudi als homosexuals, 27**
- **Es condemnen unes persones: els homosexuals, 27**

L'Església deixarà de condemnar l'homosexualitat? . . 30

- **Posicions actuals en la valoració moral de l'homosexualitat, 30**
- **Protestes davant les declaracions de Pau VI i Joan Pau II, 31**
- **Altres veus d'Església més evangèliques, 32**

Inhibicions i balbuceig de l'Església catalana . . . 34

- **La Conferència Episcopal de Catalunya, 34**

- Una altra veu d'Església sobre l'homosexualitat, 34
- Declaració sobre la problemàtica de l'homosexual cristià i carta als bisbes d'Espanya, 35
- L'Assemblea Diocesana de Barcelona i els Homosexuals, 35
- Els homosexuals són uns marginats?, 36
- El grup Gais Cristians de Catalunya, 36

CONCLUSIONS 37

BIBLIOGRAFIA 39

INTRODUCCIÓ

Existeixen molts fenòmens englobats sota el títol de "disturbis sexuals". Tals són:

- **Les Desviacions Sexuals:** el transsexualisme, el transvestisme, la bisexualitat i l'homosexualitat.
- **Les Perversions:** la masturbació, el narcisisme, l'exhibicionisme, el sadisme, el masoquisme, la bestialitat, la necrofilia, la pedofilia, la efebofilia, la patofilia, la gerontofilia, etc., etc.
- **Les Disfuncions:** els disturbis del desig (absència o hipererotisme), els disturbis de l'excitació (impotència o coitofòbia), en l'orgasme (frigidesa), etc.

Definició i Naturalesa de l'Homosexualitat.

Els homosexuals necessiten amor i el ser acceptats com qualsevol altra persona, però és molt important el veure que l'homosexualitat és la perversió dels desitjos naturals donats per Déu. És el que la Bíblia anomena pecat i una persona no pot arribar a Crist i continuar el mateix pecat.

Una definició més o menys adequada sobre l'homosexualitat és: una anomalia que consisteix en la desviació de l'atracció afectivo-sexual, per la qual el subjecte prova atracció, e inclòs pot mantenir relacions, amb persones del mateix gènere que ell.

Aquesta desviació pot ser a causes purament morals (perversió moral) o causes morals amb causes psicològiques. Els orígens de les persones que es descobreixen homosexuals, no són del tot clares; existeixen diferents hipòtesis: la més acceptada diu que si bé pot haver-hi predisposicions orgàniques i funcionals, l'origen més clar es remunta, generalment, a una intrincada xarxa de relacions afectives i socials. També han estat estudiats els eventuais factors hereditaris, sociològics, e inclòs hormonal, però de tots el que sembla més influent és el clima educatiu familiar, especialment en el període que va des dels 6 als 12 anys.

¿QUI CONDEMNA L'HOMOSEXUALITAT?

Història d'un rebuig (evolució de l'actitud envers l'homosexualitat)

(1) Tradició judeocristina contra l'homosexualitat

En el llibre *La sexualitat humana*, estudi realitzat per encàrrec de la *Catholic Theological Society of America* i dirigit per Antony Kosnik, s'ens diu: *En cap cultura l'homosexualitat ha estat vista amb tant d'horror com en l'Occident judeocristià. Ni a l'Islam ni a l'hinduisme no la consideren tabú. Els pobles primitius, com els esquimals, malais o els indis nord-americans, l'accepten sense dificultat, i l'antiga Grècia l'institucionalitzà.*

¿D'on ve, doncs, la condemna que durant molts anys i àdhuc avui dia es dona contra l'homosexualitat? L'única explicació de la profunda fòbia i animositat de l'Occident judeocristià és el fet que el comportament

homosexual és considerat en la Bíblia com un crim mereixedor de la mort (*Lev.* 18.22; 20.13), un pecat contra la natura (*Rom.* 1.26–27) que exclou el culpable del Regne de Déu (*I Cor.* 6.10).

(2) A la Grècia antiga, l'homosexualitat institucionalitzada

A la Grècia antiga i clàssica l'actitud envers l'homosexualitat fou totalment diferent a la del poble jueu. L'antiga societat grega va considerar com la forma més característica i més noble de l'amor i la relació passional entre homes. Però també a Grècia l'homosexualitat tingué les seves limitacions. En l'Antiga Grècia hi havia opinions contràries que, de manera general o per motius especials, rebutgaven l'amor dels efebus. Les pràctiques homosexuals sovint anaven acompanyades de les heterosexuals i pocs eren els qui formaven la minoria homosexual permanent; semblatment al que passa avui dia.

(3) L'homosexualitat tolerada en la Roma pagana

L'actitud dels romans davant l'homosexualitat era profundament ambigua. La Roma antiga fou menys favorable a l'homosexualitat del que es diu habitualment.

L'homosexualitat era considerada normal sols si reunia aquestes tres condicions: (1) que aquests plaers no acaparin el ciutadà fins al punt de fer-li negligir els seus deures envers l'estat; (2) que el ciutadà romà només utilitzi com a objectes sexuals persones de condició inferior, preferentment esclaus; (3) que en la relació homosexual, el ciutadà tingui sempre el paper actiu.

(4) Comdenació cristiana de l'homosexualitat

No es troba cap comdenació de l'homosexualitat en el missatge de Jesús tal com va el van recollir diverses de les primeres comunitats cristianes en els evangelis ni tampoc en cap dels escrits apostòlics, fora de Pau.

La comdenació cristiana de l'homosexualitat ve de la tradició jueva, interpretant textos de l'Antic Testament; però és sant Pau qui incrementa aquesta hostilitat. En *I Cor.* 6.9 i en *I Tim.* 1.10, Pau transcriu una llista o catàleg de pecats que els estoics havien fet córrer a bastament en aquell temps; entre ells hi ha els comesos pels efeminats i sodomites. La comdenació més forta de Pau és a *Rom.* 1.26–27.

(5) Prescripcions en altres llocs d'Europa

I què passa en altres indrets d'Europa? Aquesta és la pregunta que probablement ens podríem fer.

A Anglaterra, l'any 1533, l'homosexualitat va ésser sotmesa al control dels tribunals seculars, com succeïa en la majoria de països que s'alliberaven de l'Església a base d'adoptar una o altra forma de protestantisme. Fou amb la promulgació de l'Acte de Delictes contra la Persona, l'any 1861, quan se suprimí la pena de mort i es commutà amb un màxim de cadena perpètua o un mínim de deu anys de presó la pràctica homosexual.

A França, molts homes i dones homosexuals foren condemnats a mort a la foguera per bruixeria. Caldrà esperar el codi de Napoleó, a l'any 1810, el qual, en les seccions penals no conté cap referència als actes homosexuals en privat entre adults que actuïn lliurement.

Els codis criminals, existents a molts països, contra els actes privats consentits lliurement entre adults, no foren abolits fins al 1807 a Bèlgica, a Holanda el 1886, a Dinamarca el 1933, a Suïssa el 1937, a Suècia el 1944 i a Txecoslovàquia el 1962. Grècia, Polònia i Turquia no varen existir unes lleis semblants. A Noruega existien lleis que feien il·legal tota activitat homosexual.

(6) Unificació de la legislació penal a l'Estat espanyol

El primer Codi Penal de l'Estat espanyol és el de 1822. Amb aquest Codi Penal, desapareix, en el sistema jurídic espanyol, tota referència a l'homosexualitat (exceptuant-ne els codis militars de l'Exèrcit i de la Marina, més tard refosos en un de sol). Aquesta mateixa alliberadora es manifesta en les posteriors reformes del Codi Penal dels anys 1848, 1850 i 1870.

Però en la Dictadura del general Primo de Rivera les coses canvien. L'any 1928 es fa una reforma del Codi Penal, que entrà en vigor el dia 1 de gener de 1929. En aquest codi hi ha una nova referència directa a l'homosexualitat. És castigada amb multa i inhabilitació per ocupar càrrecs públics.

En proclamar-se la II República, el Codi Penal fou reformat l'any 1932, i aquesta nova figura de delictes i aquesta discriminació varen quedar suprimides.

En les reformes del Codi Penal de 1944 i 1963 es mantingué la supressió efectuada en la de 1932. No obstant això, la conducta homosexual s'ha anat castigant sota tres figures delictives: abusos deshonestos, corrupció de menors i escàndol públic.

Com a conseqüència de les contínues campanyes del Moviment d'Alliberament Gai, la llei 77/1978, del 26 de desembre de 1978 (després de Franco) modifica la Llei de Perillositat i Rehabilitació Social. Entre les modificacions s'hi suprimeix tota referència a l'homosexualitat.

Situació discriminatòria envers els homosexuals en la societat contemporània

• *Lleis i actuacions de diversos Estats contemporanis*

Per veure quina és la situació actual envers els homosexuals, en les lleis i les aportacions dels Estats contemporanis, el millor exemple és l'informe dels Sr. Voogd a l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa del dia 8 de juliol de 1981. L'informe del Sr. Voogd pretenia de sensibilitzar els parlamentaris del Consell d'Europa sobre la discriminació envers els homosexuals, facilitant-los-en una adequada informació.

• *Alguns aclariments*

En el seu informe, el Sr. Voogd diu que no es proposa de fer un judici de valor sobre la forma de vida d'un grup de persones que actualment són milions. No vol ni pledejar a favor de l'homosexualitat ni condemnar-ne la pràctica; però el que és clar és que en les democràcies pluralistes en què vivim, un grup de la població no pot ser maltractat ni exposat a discriminacions o simplement a dificultats socials i econòmiques a causa de les seves preferències sexuals. Després recorda que els drets humans són per tots els ciutadans. Actualment, en les democràcies occidentals, hi ha una varietat de comportaments envers els homosexuals, i es diferencia el grau de tolerància d'un país a un altre.

• *Lleis discriminatòries envers els homosexuals*

Quant a les lleis, el Sr. Voogd classifica els Estats membres del Consell d'Europa en tres categories:

- Països i Estats on les pràctiques homosexuals són prohibides. Tres: Xipre, Irlanda i Irlanda del Nord.
- Països i Estats on les pràctiques homosexuals són autoritzades amb restriccions i en els quals l'edat de consentiment és esmentada per la llei. Tretze: Àustria, Bèlgica, França, Grècia, Islàndia, Luxemburg, Malta, República Federal d'Alemanya, Espanya, Suècia, Suïssa i Regne Unit (només Anglaterra i País de Gal. Les).
- Països i Estats on les pràctiques homosexuals no són esmentades per la llei. Cinc: Dinamarca, Països Baixos, Itàlia, Noruega i Turquia.

- *Fets discriminatoris en l'actualitat*

Sobre les discriminacions, diu l'informador: Fins i tot en els països en els quals la legislació és relativament liberal, es tracta només de la part superior de l'iceberg que pes sobre la vida quotidiana dels homosexuals sota la forma de diverses discriminacions. I assenyala 10 d'aquestes discriminacions.

- Homosexualitat de la dona. –La majoria de les legislacions deixen d'esmentar l'homosexualitat de la dona, això crea una discriminació entre els dos sexes.
- Edat de consentiment. –No s'entén per quins raons l'edat d'autorització de l'activitat sexual ha de ser diferent segons que es tracti de nois i noies heterossexuals o homosexuals.
- Prohibició professional. –Hi ha un veritable sistema de prohibició professional per a homosexuals. Han estat acomiadats homosexuals de professions tant diferents com auxiliar administratiu, infermer, professor o assistent social.
- Dificultats d'habitatge. –Quan es tracta de cercar allotjament, apareixen dificultats semblants per als homosexuals.
- Fitxers especials. –En alguns països l'homosexualitat ha estat considerada durant molt de temps com un delictes i en els arxius de la policia hi ha fitxers especials d'homosexuals. Això comporta un sistema de delació que permet la instauració d'una veritable caça d'homosexuals.
- En cas de divorci. –Sovint el jutge autoritza el pare o la mare homosexual a veure el seu fill només durant el dia, i prohibeix que dormi a casa seva. En d'altres casos, es refusa als homosexuals el dret a la tutela o a visitar els seus fills.
- Funció pública. –En alguns llocs s'impedeix o es prohibeix que una persona homosexual ocupi un càrrec en la funció pública.
- A l'exèrcit. –Es posa a la reserva o s'expulsa els oficials homosexuals.
- A les presons. –Sovint tenen lloc violacions, burles i maltractes als presos homosexuals.
- En el si de la pròpia família. –A vegades els nois i les noies homosexuals es troben amb la incomprensió dels pares, germans o d'altres familiars.

(2) Que passà en els camps de concentració?

En l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa que, donada la seva importància, es féu referència als sofriments dels homosexuals que duïen un triangle rosa (un dels símbols del moviment actual) en els camps de concentració nazis.

La primera organització homosexual, del Comitè Científic i Humanitari, es va fundà l'any 1897 a Alemanya i va ser desmantellada pels nazis en els anys 30. Milers d'ells van morir en els camps de concentració o extermini durant la dictadura de Hitler. Es recordaven les paraules pronunciades per Heinrich Himmler davant d'un grup d'oficials de les SS el 17 de febrer de 1937 a Bad Tölz, dient el que s'havia de fer amb els homosexuals que es descobrissin entre els SS: Després de purgar llur pena, se'ls enviarà als camps de concentració i si intenten escapar seran afusellats, aquesta és la meua decisió

La realitat punyent i inhumana dels sofriments i de les morts de centenars de milers d'homosexuals en aquests camps d'extermini, fan demanar al Sr. Voogd, a l'assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, reparació per als homosexuals que han sofert captiveri en els camps de concentració, els únics que no han estat indemnitzats.

(3) Conclusió de l'informe del Sr. Voogd

Tot aquest programa demana coratge a tots els ciutadans i constància en la lluita dels homosexuals. Així ho deia el Sr. Voogd: Cal tenir coratge per lluitar contra les discriminacions que pateixen els homosexuals, i l'informador espera que el Consell d'Europa en tindrà... Als homosexuals els cal sortir de l'ombra, no amagar més allò que són i exigir respecte als seus drets.

APORTACIÓ ACTUAL DE LES CIÈNCIES HUMANES SOBRE L'HOMOSEXUALITAT

El continu hètero-homosexual de Kinsey

Alfred Kinsey, biòleg i zoòleg nord-americà, per encàrrec de la fundació Rockefeller i de la Universitat d'Indiana, va iniciar el 1942 diverses investigacions sobre la sexualitat humana. Els seus principals col·laboradors foren Wardell Pomeroy i Clyde Martin. La publicació dels seus resultats es féu en dos informes: un sobre el comportament sexual del mascle humà i l'altre sobre el comportament sexual de la femella humana.

Per a l'elaboració d'aquests informes s'enquestaren 12.000 persones d'ambdós sexes. És el primer estudi sobre la sexualitat humana realitzat amb mètode.

• *Percentatges sobre l'homosexualitat*

En els estudis sobre la població blanca masculina dels Estats Units, Kinsey ens parla del fet homosexual amb aquests percentatges:

El 37% de la població masculina ha tingut alguna experiència homosexual fins a l'orgasme entre l'adolescència i la vellesa, és a dir 2 homes de cada 5.

El 18% dels homes té una experiència homosexual tan intensa almenys com l'heterosexual, si més no durant un període de tres anys entre els 16 i els 55. Es a dir, més d'un de cada sis homes.

El 13% de la població masculina ha tingut major nombre d'experiències homosexuals que heterosexuals, almenys en un període de tres anys entre els 16 i 55, que equival a un de cada vuit homes.

El 4% dels homes blancs és exclusivament homosexual durant tota la seva vida fins a l'adolescència.

La investigació de Kinsey sobre la població femenina blanca dels Estats Units sembla ser menys precisa que la dels homes. Segons Kinsey, les relacions sexuals de les dones van dirigides menys exclusivament a l'orgasme que la dels homes.

Entre l'11% i el 20% de les dones solteres i entre el 8% i el 10% de les casades, ha reaccionat homosexualment almenys incidentalment o ha tingut contactes homosexuals entre els 20 i els 35 anys.

Entre el 4% i l'11% de les dones solteres i l'1% i el 2% de les casades ha reaccionat almenys en forma igualment homosexual i heterosexual, i/o ha tingut experiències homosexuals i heterosexuals entre els 20 i els 35 anys.

Entre l'1% i el 3% de les solteres i menys del 3% de les casades és més o menys exclusivament homosexual en els seus sentiments i contactes.

• *Escala de Kinsey*

Kinsey posa una escala de 0 a 6 per a poder detectar el grau d'heterohomosexualitat que hi ha en una persona en un moment determinat de la seva vida. No cal donar un valor absolut a aquesta escala, és sols indicativa del continu hètero-homosexual de tot ésser humà. Cal tenir present que Kinsey, en la seva escala,

no sols inclou els qui realitzen actes físics hètero o homosexuals, sinó també els qui senten una tendència o inclinació psíquica tant vers una direcció com vers una altra encara que no l'hagin posada en pràctica. En cadascun del 7 graus Kinsey inclou contactes o/i experiències psíquiques.

Heus ací l'escala de Kinsey i l'explicació que ell mateix dóna:

0. **EXCLUSIVAMENT HETEROSEXUAL.** Comprèn els individus que no tenen contactes físics dels quals resulti excitació eròtica o orgasme ni reacció psíquica davant d'individus del llur mateix sexe.

1. **INCIDENTALMENT HOMOSEXUAL I PREPONDERANTMENT HETEROSEXUAL.** Figuren aquí aquells que només incidentalment tenen contactes homosexuals, consistents en una reacció física o psíquica, o esporàdicament una reacció psíquica sense contacte físic.

2. **MÉS QUE INCIDENTALMENT HOMOSEXUAL I PREFERENTMENT HETEROSEXUAL.** En aquest apartat s'agrupen les persones que tenen experiències homosexuals amb major freqüència que incidentalment i que responen clarament a l'estímul homosexual.

3. **TANT HOMOSEXUAL COM HETEROSEXUAL.** Comprèn els individus que figuren en el centre de l'escala, és a dir, els qui tenen una experiència gairebé igual en un i altre sentit en actes sexuals, en reaccions psíquiques o ambdós.

4. **PREFERENTMENT HOMOSEXUAL I MÉS QUE INCIDENTALMENT HETEROSEXUAL.** Individus que tenen activitat i reaccions psíquiques més accentuades en sentit homosexual, però que encara mantenen bastants reaccions heterosexuales.

5. **GAIREBÉ COMPLETAMENT HOMOSEXUAL I INCIDENTALMENT HETEROSEXUAL.** Persones gairebé completament homosexuals, tant en llur activitat com en llurs reaccions. Incidentalment tenen relacions amb el sexe oposat i a vegades hi reaccionen psíquicament de manera positiva.

6. **EXCLUSIVAMENT HOMOSEXUAL.** Es tracta de les persones exclusivament homosexuals, tant en llurs activitats com en llurs reaccions psíquiques.

- *CONCLUSIONS DE Kinsey sobre l'homosexualitat*
- **L'homosexualitat no és quelcom d'anormal ni d'antinatural.**

Donat el gran nombre de dades que posseïm sobre la reiteració i la freqüència de l'homosexualitat i, particularment, sobre la seva coexistència amb l'heterosexualitat en un important sector de la població masculina, és difícil de mantenir l'opinió que les reaccions psicosocials entre individus del mateix sexe siguin rares, i per tant anormals i antinaturals.

(b) Capacitat bàsica de tota persona per a l'homo i l'heterosexualitat.

La pràctica general de l'homosexualitat a l'antiga Grècia i la seva propagació actual en alguns països en els quals no està tan perseguida com a USA, indiquen que la capacitat de l'individu per respondre eròticament a qualsevol classe d'estímul, del mateix sexe o de l'oposat, és bàsicament en l'espècie humana.

(c) Paper de l'educació.

Les normes hètero o homosexuals s'adquireixen; depenen en gran manera dels costums en els quals una persona ha estat educada.

(d) L'homosexualitat per ella mateixa no és una psicopatia.

L'opinió segons la qual l'homosexualitat seria, per ella mateixa, signe evident de psicopatia està en oposició amb aquestes dades de freqüència i reiteració. Certament, la major part del 40 o 50 per 100 de la població masculina que té experiència homosexual no pot ser considerada psicòtica per aquest sol motiu.

(e) Reforma de la conducta o acceptació de si mateix?

En realitat, existeix un corrent, cada vegada més intens, entre psiquiatres de prestigi, que no tracta de reforma la conducta homosexual d'una persona, sinó que dedica la seva atenció a ajudar l'individu a acceptar-se a si mateix i a comportar-se de manera que no vulneri les conviccions de manera manifesta.

(f) Neurosi de l'individu o de la societat?

És evident que algunes persones amb activitat homosexual són neuròtiques, es troben en costant conflicte amb si mateixes i freqüentment també amb la societat, però això succeeix també amb els heterosexuels. El problema rau en considerar si aquestes persones són homosexuals a causa de la neurosi, o si tenen trastorns neuròtics provocats per les seves activitats homosexuals i la reacció de la societat davant d'elles.

El comportament homosexual en diferents societats i en els animals

• ASPECTE BIOLÒGIC, PSICOLÒGIC I SOCIOLÒGIC

En el seu treball d'investigació, Beach i Ford van més enllà de les aportacions de Kinsey. En representen tres perspectives importants de la conducta sexual de les persones i els animals: el biològic, el psicològic i el sociològic. Aquest triple aspecte ens ajuda a tenir una visió més completa del comportament sexual. Els resultats d'això és la diversitat d'opinions sobre el comportament natural o antinatural, moral o immoral, normal o anormal.

Si bé és veritat que hi ha opinions i comportaments diversos en les distintes societats, també és cert que es troben comportaments similars en moltes o una gran part d'elles. Fins i tot es dona també aquesta similitud en el comportament d'animals. Quan això succeeix, podem deduir que aquest element comú és una herència comuna.

• L'HOMOSEXUALITAT ÉS UN FENOMEN NORMAL

Es pot, doncs, afirmar, sobre la base de l'evidència zoològica, que les inclinacions homosexuals humanes tenen una base biològica definida.

Recordem, com quelcom important, que l'homosexualitat no sols està present en aquelles persones que la manifesten obertament sinó també en d'altres que la reprimeixen.

• SOCIETATS PRIMITIVES ACTUALS DAVANT L'HOMOSEXUALITAT

Hi ha actualment algunes societats que desaproven l'homosexualitat: 28 de les 76 societats primitives estudiades. En aquestes societats hi ha una pressió social contra l'homosexualitat. Hi ha altres societats actuals, en nombre més gran que les anteriors (en 49 de les 76 societats estudiades), que admeten les relacions homosexuals com a normals i socialment acceptables. Sembla ser que l'homosexualitat femenina és menys coneguda o menys practicada. El que és cert és que se li dona menys importància. L'homosexualitat no és quelcom que es doni només en els éssers humans, també té lloc entre els animals i és freqüent en moltes de llurs espècies. Beach i Ford citen els estudis publicats per Kempf i Hamilton sobre les diverses activitats homosexuals dels simis i de l'amistat homosexual entre iguals, en els babuïns, o entre un macaco adult i un

altre de jove.

-

- *CONCLUSIONS DE BEACH I FORD*

- **La tendència biològica a l'homosexualitat és inherent a la majoria de mamífers.**
- **La conducta homosexual mai no és l'activitat sexual predominant.**
- **En la majoria de les societats humanes es dona l'homosexualitat.**
- **Hi ha algunes societats que prohibeixen l'homosexualitat com a cosa antinatural.**
- **Però arreu hi ha individus amb comportament homosexual.**
- **En les societats permissives hi ha un nombre més gran d'homosexuals.**

La pluralitat de formes de vida dels homosexuals

Alfred Kinsey pensava publicar un tercer treball, després dels seus famosos informes sobre l'home i la dona, dedicat al fet de l'homosexualitat. Però la mort li impedí de continuar la recerca. Al cap d'uns anys de la seva mort, l'Institut per a la Investigació Sexual de la Universitat d'Indiana dels Estats Units sempregué un llarg treball de 10 anys dedicat al tema de l'homosexualitat. Es tracta d'una investigació realitzada sobretot a l'àrea de San Francisco. Els seus principals autors són Alan Bell i Marti Weinberg.

- *El fet de la diversitat homosexual*

En front de l'opinió que els homosexuals formen un grup d'individus que s'assemblen molt entre sí en la seva personalitat i en les seves reaccions psicològiques, aquest estudi constata la diversitat de persones i d'estil de vida e la pràctica homosexual.

L'homosexualitat, segons Bell i Weinberg, comprèn moltes més coses que la inclinació sexual d'una persona. No és just de descriure la personalitat d'un individu pel sol fet de la seva inclinació o activitat sexual: aquesta persona és un homosexual! No ho fem així amb els heterosexuals. És pe això, que convindria més de parlar d'homosexualitats (en plural) que d'homosexualitat (en singular).

- *Una tipologia de l'experiència homosexual*

Els homosexuals, blancs i negres, enquestats per l'Institut de Sexologia, foren catalogats en cinc grups diversos:

Aparellats tancats: Formen les parelles homosexuals estretament unides. Llur relació està tancada a una tercera persona.

Aparellats oberts: Formen les parelles homosexuals que viuen juntes, però que cerquen també satisfaccions sexuals amb d'altres.

Funcionals: Són els homosexuals que organitzen llurs vides a l'entorn de llurs experiències sexuals. Porten una major activitat sexual i amb un més gran nombre de companys.

Disfuncionals: Són persones homosexuals problemàtiques perquè llur vida els ofereix poques satisfaccions i els resulta difícil d'organitzar-la.

Asexuals: La característica més notable dels homosexuals asexuals és llur manca de contacte amb altres persones. Acostumen a passar llur temps lliure sols i tenen poques relacions amb amics.

-

- *L'adaptació social i psicològica*

Bell i Weinberg lamenten la imatge distorsionada que la nostra societat té moltes vegades del comportament homosexual. Se'l mira solament com una activitat genital encaminada a persones del mateix sexe amb una aversió a relacionar-se amb persones del sexe oposat.

Sociòlegs i antropòlegs han insistit en la diversitat d'estils de vida de les persones homosexuals i en les formes diverses de viure llurs activitats socials. Bell i Weinberg estudien el comportament dels homes i dones homosexuals en el treball, la religió, la política, el matrimoni, les amistats, el lleure i en les dificultats socials.

Sobre el treball, alguns creuen que els homes i dones homosexuals són poc estables en les seves ocupacions laborals. També es creu que acostumen a canviar contínuament de treball perquè no siguin acomiadats si hom descobrís llur homosexualitat. Els estudis efectuats ens diuen el contrari: sembla que són més estables en llur feina i amb llur sou.

En l'aspecte religió, hom constata que hi ha una minoria bastant gran que diu que la seva condició d'homosexual ha debilitat en certa mesura la seva religiositat. (No es pot oblidar la visió negativa sobre l'homosexualitat que hi ha en el si de moltes creences religioses.)

Alguns creuen que l'homosexualitat només afecta persones solteres. No és pas veritat. Diferents investigacions han arribat a la conclusió que aproximadament el 20% dels homes homosexuals i un nombre àdhuc superior de lesbianes han estat casats almenys una vegada.

L'amistat és quelcom molt important en la vida dels homes i les dones homosexuals. Dels estudis efectuats sembla que els homosexuals tenen més amics íntims que els heterosexuals; hom també constata que llurs amics són tant persones homosexuals com heterosexuals.

Pel que fa a les activitats del lleure, sembla que depèn molt del sexe i del subgrup homosexual al qual pertanyen.

Quant a l'adaptació psicològica, cal constatar les dificultats d'alguns homosexuals (homes i dones) per assumir llur pròpia inclinació sexual. Sembla que són principalment les disfuncionals i els asexuals els qui acostumen a tenir més problemes.

- *Conclusions finals de l'estudi de Bell i Weinberg*

En l'epíleg del seu llibre, Bell i Weinberg assenyalen algunes conclusions important de llur estudi, a part d'altres ja indicades anteriorment.

-

- **Cal trencar la falsa concepció sobre els homosexuals.**

No sols hom ha cregut que tots els homosexuals eren iguals, sinó també que aquesta similitud implicava necessàriament una conducta sexual irresponsable, que fomentava la decadència social, i, evidentment, suposava sofriments i inadaptació psicològica... La present investigació demostra, però, que són relativament pocs els homes i les dones homosexuals que responen a l'horrible estereotip que la majoria en té.

- **Hi ha més actes delictius en l'heterosexualitat que en l'homosexualitat.**

La violació i la violència sexual es donen amb major freqüència en el context heterosexual que en

l'homosexual.

- **Exemplaritat en el comportament social i en la maduresa psicològica.**

Molts homosexuals podrien servir molt bé d'exemple de comportament social i de maduresa psicològica.

- **Similituds entre homo i heterosexuals.**

Els homosexuals aparellats tancats i els aparellats oberts es comporten de manera molt similar a les parelles heterosexuals casades. Els funcionals tenen una colla de sistemes de suport i manifesten alegria i entusiasme en llur estil de vida personal. No hi ha dubte que els disfuncionals i els asexuals s'ho passen molt malament, però hi ha també grups equivalents entre els heterosexuals.

- **Homosexualitat i patologia no són termes sinònims.**

Tal volta el resultat menys ambigu de la nostra investigació és que homosexualitat i patologia són termes que no estan necessàriament relacionats.

- **No jutjar amb models heterosexuals.**

Hom hauria de reconèixer que el que té un valor de supervivència en un context heterosexual pot ser destructiu en un context homosexual, i viceversa. Els mecanismes que lliguen a la vida els homes i les dones heterosexuals no haurien de ser necessàriament utilitzats com a models per judicar el grau d'adaptació dels homosexuals.

Quatre constatacions d'un sondeig de l'IFOP

(Institut Francès de l'Opinió Pública)

L'Institut Francès de l'Opinió Pública va fer un sondeig a 1081 persones, del 14 al 21 de novembre de 1978, per a saber què pensaven els francesos sobre l'homosexualitat i els homosexuals. El resultat minuciós i estructurat fou publicat per la revista *Arcaïde*. L'editorial de l'esmentada revista, amb el títol *Quatre constatacions, quatre raons d'esperar*, presenta un resum de les principals dades del sondeig realitzat.

- *El fet homosexual és admès*

El 49% dels francesos, contra un 425, creu que l'amor pot existir entre dues persones del mateix sexe. L'ús del mot amor és important aquí perquè significa que la majoria de gent admet la possibilitat de veritables relacions afectives entre persones del mateix sexe, i no solament de relacions sexuals esporàdiques.

El 53% dels francesos admet l'existència de la bisexualitat, és adir, la possibilitat d'una certa flexibilitat o d'una certa variabilitat en les opcions sexuals.

Només el 29% qualifiquen l'homosexualitat de 2comportament com un altre; un 38% i un 22% l'associen respectivament a una malaltia o a un vici.

- *El dret d'ésser homosexual és reconegut*

El 55% dels francesos estima que la llibertat d'ésser homosexual és un dels drets fonamentals de la persona humana.

El 59% creu que la societat francesa, no és gaire tolerant envers l'homosexualitat. El 18% reconeix que els homes homosexuals són menystinguts per la gent. Això ens indica que certament han de canviar algunes lleis discriminatòries envers els homosexuals.

L'1% creu que l'homosexualitat és un delicte. Però cal tenir present que aquesta acceptació del dret no comporta sempre una afectació de fet.

El 51% condemna l'homosexualitat per a raons morals o religioses.

El 14% pensa que s'han de negar alguns llocs de treball als homosexuals, especialment en l'ensenyament.

El 73% intentaria canviar els seus fills si s'assabentés que és homosexual.

-

- *Una imatge més matisada i diversificada*

La imatge referent als homosexuals apareix més matisada i més diversificada que en alguns estereotips tradicionals.

El 45%, contra un 40%, creu que es troben homosexuals en tots els ambients.

La idea que tenen que els homosexuals són com els altres, que no tenen ni més ni menys defectes i qualitats, guanya notablement a la que hi ha defectes o qualitats específicament dels homosexuals.

El 60%, contra un 25%, diu que els homosexuals es reconeixen pels signes exteriors.

- *El fet homosexual divideix França en dos*

Si en els quadres estadístics ho considerarà els resultats que, respecte a la mitjana nacional, testimonien una actitud més oberta, més tolerant envers el fet homosexual, es veu que la societat francesa està dividida en dos:

Respecte l'edat: són més oberts i tolerants les joves generacions de 12 a 15 anys. Són més hostils les persones amb més de 45 anys.

Respecte la professió: són menys obertes i més tolerants les professions liberals, els quadres superiors, els amos, els industrials, els comerciants i, en mesura més petita, els empleats i els quadres mitjans. Són més hostils els obrers, els agricultors i els inactius.

Respecte l'habilitat: són més obertes i tolerants les persones que viuen en aglomeracions a París o a altres ciutats. Són més hostils els pobles i les ciutats petites.

La revista *Arcaïde* acaba aquestes constatacions dient *Són els grups més dinàmics, els més portadors d'esdeveniments i de progrés, els que es mostren més oberts i tolerants*

Les disfuncions homosexuals segons Masters i Johnson

- *Els tres passos de Masters i Johnson*

L'any 1954 William H. Masters i Virginia E. Johnson iniciaren una investigació sobre l'anatomia i la fisiologia

de la resposta sexual humana en el departament de ginecologia i obstetrícia de l'Escola de Medicina de la Universitat de Washintong. L'any 1996 publicaven el resultat de la seva investigació amb el llibre titulat Human sexual response (Resposta sexual humana). Si el treball que va fer Kinsey se centrava en els aspectes sociològics de la conducta humana, el de Masters i Johnson ho feia en els aspectes fisiològics i psicològics de l'estimulació sexual.

Al costat d'aquest primer pas donat, n'hi va haver un segon amb la creació d'un període de control clínic de 10 anys de durada per a avaluar les noves tècniques de l'Institut Kenedy (de la Universitat de Georgetown de Washington) en el tractament dels problemes heterosexuels.

El tercer pas donat per l'Institut Kenedy de Washington fou sobre la resposta humana homosexual. L'estudi començà l'any 1964 amb la intenció de donar una resposta de l'Institut Kenedy a la necessitat cultural i científica de portar a terme una investigació sobre la funció homosexual tant masculina com femenina. El treball de laboratori amb homes i dones homosexuals s'acabà l'any 1968, després de cinc anys d'estudi i observació.

Amb el llibre Homosexuality i perspective, l'any 1979, Masters i Johnson de l'Institut Kenedy informaven els professionals de la salut sobre les investigacions científiques bàsiques de la funció homosexual sobre els nous programes clínics destinats a tractar les insuficiències sexuals d'aquesta orientació.

- *Un percentatge significatiu de milions d'homosexuals*

En la introducció al seu llibre Homosexualitat en perspectiva, Masters i Johnson recorden el gran nombre d'homes de dones amb orientació homosexual, i el significatiu percentatge de persones que tenen dificultats, tant en l'homosexualitat com en l'heterosexualitat.

La mateixa problemàtica sexual d'unes persones que porten una conducta heterosexual com les que la porten homosexual.

- *Conclusions de Masters i Johnson*

Tant l'estudi preclínic (1957–1970) com l'estudi clínic (1968–1977), que formen les dues grans parts de l'obra Homosexualitat en perspectiva, acaben amb unes conclusions. Nosaltres en destaquem algunes.

- **Més semblances que diferències.**

Els 14 anys d'investigació clínica de la funció i de la disfunció homosexual humana han proporcionat un aval ampli del fet que, des del punt de vista funcional, l'homo i l'heterosexualitat tenen més semblances que diferències.

- **Alleugeriment de l'oprobri públic.**

Ara que s'ha establert que els homosexuals no són fisiològicament diferents, també és raonable pensar que, en un futur pròxim, una part considerable de les seves càrregues actuals d'oprobri públic s'alleugereixin.

- **No hi ha una manera millor que l'altra.**

Per donar crèdit a la nostra preferència personal per una orientació sexual en particular, no solament neguem categòricament el valor de l'altra manera de fer, sinó que fins i tot insistim a desprestigi-la per complet.

- **Els mateixos principis terapèutics i les mateixes tècniques.**

En els últims 15 anys s'ha vist que l'orientació sexual de l'individu no altera gaire el seu problema de disfunció sexual... Per tant, l'Institut abona sense reserves el concepte que s'ha de tractar la disfunció sexual amb les mateixes tècniques i els mateixos principis terapèutics, qualsevol que sigui l'orientació sexual del pacient.

- **La disfunció sexual és un fenomen natural**

Les persones en estudi, sexualment experimentades, van tractar la funció sexual com un acte natural que, a vegades no respon de manera totalment satisfactòria, com les altres funcions naturals... La lliçó és bàsica.

PROTESTES DAVANT LES CONDEMNACIONS I LES DISCRIMINACIONS

Parlen els mateixos homosexuals (Història del moviment Gai)

No és que Haguem de donar la paraula als homosexuals com aquell que concedeix un favor, sinó que el que hem de fer és no prendre'ls-la, això és, no impedir que parlin. *Respectar llur paraula!*

Durant molts anys, i segles, no s'ha deixat parlar els homosexuals. Tothom tenia el dret de dir la seva sobre l'homosexualitat, dels homes i de les dones, però a ells se'ls destinava al silenci, a la foguera, a la presó o al manicomí. En l'article de Pierre Fontanié, *L'homosexualitat i el punt de vista científic*, llegim aquestes paraules finals: *Sí, els homes i dones, són gent responsable i seriosa. Cal escoltar-los!*

- *El Moviment gai a l'Estat espanyol*

- Inici d'una acció

L'any 1970, arran de la promulgació de la Llei de Perillositat i Rehabilitació Social, s'inicià, a Barcelona, una acció que portà com a conseqüència l'ampli moviment d'alliberament gai que, des de Catalunya, s'estigué per tot l'Estat espanyol.

L'avantprojecte d'aquella llei, que considerava els homosexuals, pel sol fet de ser-ho, com perillosos socials, despertà l'acció de dos llicenciats en dret de Barcelona (Armand de Fluvià i Mir Bellgai) per tal d'aconseguir la reforma d'aquell avantprojecte. Escrigueren una carta a tots els bisbes procuradors a Corts per tal que presentessin mocions en contra del projecte legislatiu que discriminava una gran minoria d'espanyols. També es posaren en contacte amb organitzacions gais estrangeres, especialment la francesa Arcadie, de la revista de la qual eren subscriptors, i que envià a les Corts un informe jurídic sobre el tema i una nota de protesta. Finalment, després d'un any de debat a les Corts, el text referent a l'homosexualitat fou canviat per un altre de menys reaccionari en el qual eren considerats perillosos socials els qui provadament cometessin actes d'homosexualitat.

- El butlletí AGHOIS i el MELH

Reconfortats per aquest triomf, sis persones homosexuals (quatre de Barcelona –un d'ells jesuïta– i dos de Madrid –un d'ells els traslladà a Barcelona per treballar-hi–, iniciaren el gener de 1972, la publicació clandestina d'un butlletí mensual anomenat AGHOIS (contracció d'Agrupació Homòfila per a la Igualtat Sexual). Aquest fou el nom que prengué també el grup. Però ben aviat el canvià per MELH (Movimiento Español de Liberació Homosexual)

- Les reunions del MELH

Entre els subscriptors d'Aghois DE Barcelona va sortir la necessitat de reunir-se periòdicament per tractar sobre la temàtica homosexual i impulsar la realització dels dos principals objectius del MELH: (a) conscienciar els homosexuals per reivindicar llurs drets; i (b) aconseguir l'acceptació i el recoïnexement dels homosexuals per part de la societat. Les reunions eren setmanals.

Acabada la II Dictadura, a la mort de Franco, el MELH aconseguí que algunes organitzacions gais, principalment Arcadie, es dirigissin al president del govern, Sr. Arias Navarro; al ministre d'Afers Exteriors, comte de Motrico; al ministre de Governació, Sr. Fraga Iribarne, i al ministre de Justícia, Sr. Garrigues, sol·licitant-los la despenalització de la conducta homosexual. Aquest darrer rebé en audiència un dels fundadors del MELH, que era amic seu.

- El front d'Alliberament Gai de Catalunya (FAGC)

En aquestes circumstàncies, el MELH, per un convenciment dels seus integrants, i conscients de la línia idològica que anava apareixent cada vegada més clara, passà a anomenar-se FAGC (Front d'alliberament Gai de Catalunya).

L'últim acte del MELH i el primer del FAGC fou llançar, conjuntament amb el FAHPV (Front d'Alliberament Homosexual del País Valencià) i el FAGI (Front d'alliberament Gai de les Illes), Punts Bàsics per a una plataforma polític-social prèvia a un alliberament sexual.

- Recupercussió del FAGC en la resta de l'estat espanyol

L'agost del 1976, el FAGC va ajudar també personalment a la fomació, a la Ciutat de Mallorca, del Front d'Alliberament Gai de les Illes (FAGI).

Durant el primer trimestre de 1977, varen aparèixer, a l'Estat espanyol, cinc grups més d'alliberament gai:

- El Frente Homosexual de Acción Revolucionaria (FHAR) que va aparèixer a Madrid. A finals de 1977 es va autodissoldre.
- El Movimiento Democrático de Homosexuales (MDH), també iniciat a Madrid per persones que havien format part de la delegació madrilenya del MELH, vinculat al Partido Comunista de España.
- A Màlaga, es va presentar públicament la Unión Democrática de Homosexuales de Málaga (UDHM), que tingué una vida molt curta.
- L'Agrupación Mercurio, també fundada a Madrid. La seva plataforma era molt influïda per la del FAGC.

A Bilbao, es va construir també, després d'alguns contactes amb el FAGC, l'Euskal Herriko Gay Askapen Mugimendua (EHGAM).

També l'any 1977, posteriorment, es va crear a Saragossa el Movimiento Homosexual Aragonés (MHA), de molt curta durada.

A Sant Jaume de Galícia va sorgir el primer Frente de Liberación Homosexual Gallego (FLHG), que no durà més d'un any.

A Andalusia es va iniciar, sobretot a Sevilla i Còrdova, el Movimiento Homosexual de Acción Revolucionaria (MHAR), que durà fins el 1949.

Tot aquestes organitzacions estigueren d'acord a actuar coordinadament i arribar a una Coordinadora de Frebtes de Liberación Homosexual del Estado Español (COFLHEE), QUE ES VA CREAR, A Barcelona el mes de maig del 1977. Hi assistiren membres del FAGC, FAHPV, FAGI, EHGAM, Mercurio, FHAR, MDH, MHA i FLHG.

(2) Perspectives de futur del moviment d'alliberament homosexual

De la lectura atenta del document fundacional de l'Associació Gai Internacional de Dones i Homes (AGI), del Manifest del Comitè d'Urgència Anti-Repressió Homosexual (CUARH), de França, i de la plataforma revisada de la Coordinadora de Fronts d'Alliberament Homosexual de l'Estat espanyol (COFLHEE), en podem veure les perspectives desitjables de cara a l'esdevenidor.

- Cal un total reconeixement dels drets humans dels homosexuals. I en aquesta lluita, diu Girard, en la conclusió del seu llibre, el moviment homosexual està atrapat en una contradicció flagrant. Tot raonament fet sobre l'homosexualitat tendeix a separar de la resta de la societat aquells que la practiquen, però inversament no serà possible de fer avançar la condició homosexual si els qui la reivindiquen no prenen la paraula per exigir els seus drets...
- Cal un front comú d'alliberament sexual. El moviment homosexual no es pot quedar presoner de la noció d'identitat homosexual, aplicada a una minoria d'homosexuals exclusius.
- Cal un canvi en l'educació nosaltres no podrem resoldre mai res si, en la família i a l'escola, els menors no reben una educació que presenti l'homosexualitat com un component natural i plenament satisfactori del desig sexual.
- El moviment homosexual ha d'ésser educador. Cal que el moviment homosexual sigui educador dels seus membres i de la societat en què es mou. Educador dels seus membres vol dir que el moviment gai ha d'estimular i facilitar el desenvolupament constant i harmònic dels seus integrants en el afers quotidians de la vida.

¿CATALUNYA, OBERTA A L'HOMOSEXUALITAT? Els partits polítics es defineixen

Què diuen els partits polítics sobre l'homosexualitat? Hi ha alguns partits polítics, a Catalunya o a l'Estat espanyol, que s'hagin definit d'una manera positiva sobre la realitat humana i sociològica de l'Homosexualitat? Heus aquí els seus plantejaments.

- *NACIONALISTES D'ESQUERRA: Programa de l'Assemblea de Gais*

Enfront els vells esquemes polítics: electoralistes, jerarquitats i d'adoctrinament dogmàtic, l'Assamblea de Gais de Nacionalistes d'Esquerra presenta el seu Programa. En la introducció diu:

La dècada dels setanta ha estat testimoni de la revitalització de les lluites de diversos moviments socials radicals. Les feministes, els joves, els ecologistes i els gais, principalment, han format els respectius sectors reivindicatius. Els gais, com a minoria oprimida i marginada, han generat, al Pricipat, el seu propi moviment i llurs organitzacions

Acaba la introducció dient que: La presència dels gais a Nacionalistes d'Esquerra és el fruit de l'estructura assembleària de l'organització, per l'alliberament social i la lluita per l'aliberament nacional, la lluita per l'alliberament personal, i de la interrelació pràctica d'aquestes lluites, que els gais pensem que no poden anar separades.

Davant aquesta situació d'opressió legal, ideològica i social, Nacionalistes d'Esquerra de Catalunya planteja els següents objectius a curt i mitja termini:

PRIMER: Reconeixement del dret inalienable al propi cos i a la preferència sexual. En l'ordre jurídic suposa el dret que la societat no sigui oposada als drets de la persona, la qual cosa comporta la no ingerència de l'Estat i de la legislació en l'orientació i en la pràctica sexual.

SEGON: Derogació en el Codi Penal de la figura antifurídica de l'escàndol públic.

TERCER: Derogació en l'Annex I de la disposició del Ministeri d'Educació Nacional de l'1 de febrer de 1971 dels números 32 i 45 referents a perversions sexuals i intersexualitat i homosexualisme de la taula de defectes físics o malalties que impedeixen l'ingrés al Cuerpo del Magisterio Nacional de Enseñanza Primaria.

QUART: Prohibició explícita dins el Codi Penal de qualsevol discriminació fonamentada en les preferències sexual.

CINQUÈ: Reconeixement i garantia de la llibertat de tota persona a adornar-se i vestir-se públicament com vulgui.

SISÈ: Reconeixement i garantia de la llibertat dels gais a mostrar públicament i sense interferències de cap mena de llur activitat.

SETÈ: No discriminació de capmena als transsexuals que s'hagin sotmès o se sotmetin a intervencions quirúrgiques de canvi de sexe.

VUITÈ: Prohibició explícita d'aplicar teràpies aversives per a canviar l'orientació o la conducta sexual de les persones.

NOVÈ: No discriminació física per raó de l'estat civil de les persones.

DESE: Garantia de no intervenció arbitrària de les forces públiques al locals i llocs del ghetto dels gais, el qual s'haurà de mantenir.

Els dos objectius a llarg termini són:

PRIMER: Aconseguir a nivell social el reconeixement del desig homosexual com una variant més del desig sexual en general, variant que es troba inclosa en la constitució del desig de tot subjecte.

SEGON: Aconseguir a nivell social que deixin d'operar les categories separades de la sexualitat en general, puix que el manteniment de l'homosexualitat com a categoria separada va indefectiblement unit a la seva repressió.

En la darrera part del document de Nacionalistes d'Esquerra de Catalunya s'exposa la política de resistència i les formes de lluita dels gais.

Els mitjans que es proposen utilitzar són les tres formes de lluita: institucional, de masses i ideològica.

- *EL PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA (PSC) I EL PSOE*

El XIX Congrés del Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE), tingut l'any 1981, es definí sobre l'homosexualitat amb un document que fou aprovat pels assistents. En la introducció diu que existeixen arrels històriques sobre l'homosexualitat i en algunes civilitzacions les relacions homosexuals eren aprovades i fins i tot en alguns casos fonamentades, com per exemple Grècia i Roma. Sobre l'actitud del món obrer diu:

A finals del segle passat i principis d'aquest hi hagué un suport efectiu del moviment obrer respecte a la lluita dels homosexuals.

Acaba la introducció del document del PSOE: Podem concloure dient que l'impuls sexual és una tendència neutra, que l'aprenentatge social anirà modelant envers una direcció determinada.

Inici l'apartat de les conclusions dient: Per tot això, l'actitud del Partit Socialista Obrer Espanyol haurà de basar-se en les següents conclusions:

PRIMERA: Els militants hem de prendre consciència del problema de la marginació social dels homosexuals (homes i dones) com una part més de la repressió sexual, i assumim la seva lluita reivindicativa.

SEGONA: El Partit, com a tal, pren una postura clara de defensa de les minories marginades i de l'homosexualitat com llibertat d'opció personal.

TERCERA: Eliminació de totes les mesures legislatives i administratives, repressives i discriminatòries contra l'homosexualitat, tals com: mesures de seguretat, penes per delictes d'escàndol públic, etc.

QUARTA: Arbitrar mesures perquè la societat pugui eradicar les causes de certa homosexualitat condicionada per les circumstàncies, mitjançant un tractament del seu origen, que està: en la separació dels fets en l'ensenyament primari i mitjà, en la vida militar, en les presons, internats, etc.

QUINTA: Aconseguir que tothom entengui l'homosexualitat com un aspecte més de la comunicació entre les persones, com la pràctica d'una potencialitat de gaudi i d'alliberament que tots posseïm.

SISENA: Aprofundir en el debat d'una moral nova que, basada en el respecte i la llibertat individual, condueixi a una societat sense opressions sexuals de cap mena.

- *EL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA(PSUC) I EL PCE*

El V Congrés del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC9, celebrant l'any 1981, aprovà la Tesi sobre el Moviment Gai. En el mateix any, el X Congrés del Partit Comunista d'Espanya (PCE) adoptà aquesta mateixa Tesi.

Comença dient: Els avenços més significatius assolits per la lluita del Moviment Gai han estat la reforma –que no derogació– de la llei de Perillositat Social que perseguia els homosexuals i la consecució dels drets democràtics de reunió i associació per als gais.

Visió dels comunistes sobre l'alliberament gai: Els comunistes considerem la lluita contra la pressió sexual en general i per l'alliberament gai en particular com una imprescindible i valuosa aportació a la crítica de la ideologia dominant i el seu paper alienant damunt la població.

On centra la lluita el PSUC? el PSUC lluitarà per una legislació antidiscriminatòria, denunciant alhora qualsevol aplicació o interpretació antigai del vigent o futur Codi Penal, defensant en definitiva els drets civils dels gais.

Els homosexuals dins el PSUC: És important que al si del PSUC es faci palesa la presència dels homes i dones gais tant per facilitar el debat i la plena assumpció de la qüestió com fonamentalment per enriquir el nostre programa i capacitat d'acció revolucionària també en aquest sentit.

Relació entre PSUC i Moviment Gai: Així mateix caldran també relacions d'enteniment i mútua independència per part del partit i les organitzacions d'alliberament gai, concretament el FAGC. Al mateix temps, la participació dels gais comunistes a l'avantguarda organitzada del moviment gai per a desenvolupar el seu caràcter revolucionari, reivindicatiu, independent de qualsevol partit polític i aglutinant de la gent gai més conscienciada, és una fita que cal acomplir a bastament.

Finalment, els principis de combat del PSUC: La consideració de la pràctica homosexual com una variant més de la sexualitat i el dret que ningú no sigui discriminant per raó o motiu de la seva orientació sexual, són els

principis de combat i de postura que els homes i dones comuntes defensarem, alhora que punts de partida per a l'aprofundiment que hem de continuar realitzant sobre l'alliberament gai al si i fora del PSUC. El dia 9 de maig de 1981, a la Cúpula Venus de Barcelona foren presentades les tesis del PSUC sobre els gais.

En l'Infogai núm.28, d'octubre de 1982, es qüestiona l'actuació dels partits polítics d'esquerra en la causa homosexual amb aquestes paraules: Sobre uns i altres partits d'esquerra, parlamentaris o no, cal preguntar-se si des de les seves possibilitats respectives han estat prou conseqüents o no. Després afegeix: Cap d'ells no es va posicionar davant les declaracions anti-gais dels advocats defensors del Cas Almeria, ni enguany cap d'ells no presenta candidats gais ni quasi feministes....

ACTITUD DE L'ESGLÉSIA ENVERS L'HOMOSEXUALITAT

L'Església continua condemnant els homosexuals

- *L'Església gran responsable del repudi als homosexuals*

L'alienació, la soledat i la discriminació de què són objecte els homosexuals s'ha d'atribuir en gran part a l'actitud mantinguda per l'Església. Durant molt de temps els homosexuals han estat víctimes no sols de malentesos, sinó també d'atacs, ofenses i persecucions. L'actitud de l'Església respecte als homosexuals ha abonat, directament o no, les persecucions violentes de les quals ha estat víctimes en general, en el passat i d'una manera més insidiosos escara avui dia.

Certament no es pot negar que la doctrina eclesial sobre l'homosexualitat influeix de manera molt considerable en el tacte que la cultura d'occident ha donat als homosexuals. Els historiadors d'avui, sortosament, avancen en llurs recerques i ens aporten noves dades sobre l'actitud quant a la sexualitat. El sector de la sexualitat havia estat oblidat a causa d'un cert pudor. Aquest sector és avui dia escorcollat pels investigadors i, aquí també, l'Església torna a estar al banc dels acusats. Entre les víctimes, figuren en primer lloc els homosexuals; acusats de crims contra la natura, foren bandejats de la societat, perseguits i, sovint, condemnats a la foguera com els heretges i els bruixots. Aquestes investigacions posen al descobert una nova categoria de víctimes de la intolerància cristiana, els sodomites.

- *Es condemnen unes persones: els homosexuals*
- El Dret Canònic vigent

El Dret Canònic vigent fins el novembre de 1983, data de l'any 1017. El cànon 2357.1, diu: Els seglars que hagin estat legítimament condemnats per delictes contra el sisè manament, comesos amb menors que no hagin arribat als disset anys d'edat, o... per sodomia... són pel mateix fet infames, a més d'altres penes que el bisbe del lloc els vulgui imposar.

Això pel que fa als seglars. I els clergues, tant seculars com religiosos? El cànon 2359, diu: Els clergues que han rebut les ordres sagrades, siguin seculars o regulars, si cometen algun delicte contra el sisè manament del decàleg amb menors que no arribin als disset anys d'edat, o practiquen... sodomia... se'ls ha de suspendre, declarar-los infames, privar-los de qualsevol ofici, benefici, dignitat o càrrec que puguin tenir, i en els casos més greus, se'ls ha de destituir.

El nou Dret Canònic, publicat pel gener de 1983 i que entrà en vigor pel novembre del mateix any, no fa cap menció explícita a l'homosexualitat o sodomia.

- Pau VI: els actes homosexuals són intrínsecament desordenats

El dia 16 de gener de 1976 apareixia a *L'Osservatore Romano* una Declaració de la sagrada congregació per a la doctrina de la fe sobre algunes qüestions d'ètica sexual. En l'apartat núm. 2 es diu que aquesta Declaració es publica per mandat del Sobirà Pontífex i acaba el document dient: Sa Santetat el Papa Pau VI, en audiència concedida al sotasignat prefecte de la Congregació per a la doctrina de la fe, el 7 de novembre de 1975, aprovà aquesta Declaració sobre ètica sexual, la confirmà i ordenà que es publicués.

Assegurant un to autoritari, el document toca tres temes: 1) les relacions sexuals prematrimonials, 2) l'homosexualitat i 3) la masturbació.

Ens limitem aquí al tema de l'homosexualitat.

En contra del magisteri de l'Església, alguns miren avui dia amb benevolència les relacions homosexuals.

El document accepta la distinció que fan alguns entre homosexuals transitoris o curables i homosexuals innats, patològics o incurables. El document no accepta que la inclinació homosexual pugui ser natural, ni tan sols en aquells en els quals és més arrelada. L'únic que es pot fer amb els homosexuals és: acollir-los amb comprensió, sostenir-los en l'esperança de llur superació i jutjar amb prudència llur culpabilitat.

Res no pot justificar els actes homosexuals, són actes privats de llur regla essencial, són actes intrínsecament desordenats i que mai no poden rebre aprovació. Aquí es troben les paraules més dures del document quant a homosexualitat.

La duresa de l'autoritat eclesiàstica en el judici sobre l'homosexualitat es fonamenta en la seva interpretació de la Sagrada Escriptura, encara que hom no pugui assegurar la responsabilitat plena dels actes homosexuals, considerats com una anomalia.

- Joan Pau II: l'activitat homosexual és moralment dolenta

L'any 1979 Joan Pau II féu un viatge als Estats Units. El punt culminant de la visita pastoral a l'Església dels Estats Units fou la trobada amb la Conferència Episcopal d'aquell país, el dia 5 d'octubre, en el Seminari de Quigley South, de Chicago.

Sobre la relació sexual entre les persones, el papa fa seves les paraules dels bisbes dels Estats Units: El bescanvi sexual és un bé moral i humà únicament dins del matrimoni; fora és dolent.

Joan Pau II parlà també de l'homosexualitat i cità textualment els bisbes en la seva carta. El papa s'adhereix a la contundent afirmació que els actes homosexuals són moralment dolents.

Com a homes amb el missatge de la veritat e el poder de Déu (II Cor. 6.7), com a autèntics mestres de la llei de Déu i com a pastors compassius, afirmàveu també amb raó: l'activitat homosexual..., distingint-la de l'orientació homosexual, és moralment dolenta.

Després justifica el judici categòric que acaba de fer dient que és fruit de la veritable caritat de Crist: així no s'han traït els homosexuals amb falses esperances.

El que, segons Joan Pau II, han fet els bisbes dels Estats Units és manifestar un amor fraternal, sostenint la veritable dignitat humana.

L'església deixarà de condemnar l'homosexualitat?

Aquesta és la pregunta que cal fer-se, després de conèixer el canvi que s'està produint en la societat, el viratge de la Medicina, els clams dels homes i dones homosexuals, i el canvi jurídic i social que el Consell d'Europa

proclama i recomana.

- *Posicions actuals en la valoració moral de l'homosexualitat*

En el llibre *La sexualitat humana*, noves perspectives del pensament catòlic, estudi realitzat per encàrrec de la Catholic Theological Society of America, s'exposen les quatre principals posicions actuals en la valoració moral de l'homosexualitat.

- Els actes homosexuals són intrínsecament dolents

És la posició defensada, en nom del papa Pau VI, per la Congregació de la Doctrina de la Fe l'any 1976 i la proclamada per Joan Pau II en la seva visita als Estats Units el 1979. D'altres persones, dins i fora de l'Església, també la defensen.

Aquesta posició considera la sexualitat humana com una activitat restringida a l'estat matrimonial i considera que la plena expressió genital és acceptada únicament si va ordenada a la procreació. L'experiència genital homosexual és valorada com intrínsecament dolenta. Hom dona per suposat que l'activitat homosexual és sempre destructora de la persona humana, sense tenir en compte les aportacions actuals de les ciències humanes que fan totalment qüestionable aquesta suposició.

- Els actes homosexuals són essencialment imperfectes

Una segona posició considera el comportament homosexual essencialment incomplet, no normatiu, no constitutiu d'una expressió humana plena, o que mai no pot constituir un ideal. Encara que reconeixen que els actes homosexuals són immorals, no condemnen necessàriament qualsevol forma de l'expressió o de la unió homosexual com a absolutament immoral.

- Cal que els actes homosexuals siguin valorats a la llum del seu significat relacionat

Aquesta tercera posició incideix en el fet que una sexualitat significativa i integrada no sempre ha de valora-se per la seva relació amb la procreació. També afirma que les expressions homosexuals són en elles mateixes neutres i que es fan morals en la mesura que expressen un amor generós, i són capaces de fomentar l'amistat i la reciprocitat, generadores d'una amistat que capacita els participants a desenvolupar-se i arribar a ésser més plenament humans.

Quan es compleixen aquestes condicions, les expressions i les unions homosexuals no han d'ésser jutjades moralment incorrectes o prohibides.

- Els actes homosexuals són essencialment bons i naturals

Aquesta quarta postura considera l'orientació homosexual i la seva expressió com inequívocament bones, no contraries a la naturalesa humana i es brot més delicat de l'amistat humana.

Segons els defensors d'aquesta postura, les persones que conscientment descobreixen llur condició homosexual i es consideren bàsicament homosexuals han d'ésser animades a acceptar aquesta orientació i a viure-hi d'acord.

- *Protestes davant les declaracions de Pau VI i Joan Pau II*

- Contestacions a la Declaració de Pau VI

La Declaració sobre algunes qüestions d'ètica sexual de la Congregació per la Doctrina de la Fe, fou,

segons afirma el mateix document, aprovada, confirmada i ordenada que es publiqués, pel papa Pau VI, el dia 7 de novembre de 1975.

Quines foren les reaccions davant aquest document vaticà? Heus ací algunes crítiques.

- *Desitjaríem un mot que s'assemblés més a Jesucrist.* En la revista

homosexual, francès, Arcadie hi ha un article titulat Comentari de la Declaració sobre algunes qüestions d'ètica sexual. En la introducció, diu que aquest document vaticà contribuirà a augmentar el racisme envers els homosexuals.

(b) *Unes referències filosòfiques caducades.* Quaranta-sis teòlegs francesos, de l'Associació de teòlegs de la regió de Lió i del Sud-Est, signaren un text, que fou publicat a *Le Monde*, 25-26 de gener de 1976, criticant el document romà.

(c) *El document té un to polèmic i molt radical.* També a casa nostra les afirmacions del document romà foren criticades pel seu contingut i pel seu to. En la presentació que del document féu *l'Extra Full Dominical de Barcelona*, de febrer de 1976, es parla dels dos plans, objectiu i subjectiu, del document i les reaccions contràries a aquest. També es reconeix que el document té un to polèmic i radical, i que, a més, no desenvolupa els arguments en què es basa.

- *La llei natural no pot ésser estàtica i rígida i immutable.* En un

article d'Enric Miret Magdalena, aparegut a la revista *Triunfo* del 7 de febrer de 1976, hi ha una crítica al document, que presenta les protestes que ha provocat i mina l'argumentació vaticana.

(e) *Carta oberta de l'Associació Gai de Lesbianes i Homosexuals (AGI) al papa.* L'Associació Internacional de Lesbianes i Homosexuals, que agrupa 24 moviments d'alliberament homosexual de 17 països d'Europa, dels EUA i d'Oceania, envià una carta oberta a Joan Pau II per la seva condemna de l'homosexualitat.

- *Altres veus d'Església més evangèliques*

Sortosament, hi ha gent d'Església que parla amb un altre contingut i un altre to quant a l'homosexualitat. En el si de les Esglésies protestants es donen testimonis d'un esperit més evangèlic pel que fa als homosexuals.

- Els homosexuals, aquests germans nostres

El bisbe auxiliar de Madrid, Mons. Alberto Iniesta, va escriure una carta encapçalada amb aquestes paraules: Els homosexuals, aquests germans nostres.

Si bé hi ha alguns enfocaments i preguntes que demostren –com ell mateix diu– un desconeixement científic del tema, també és cert que s'hi traspua un esperit de comprensió i d'afecte a valorar. És veritat, com se li ha criticat, que potser té un to massa paternalista en algun moment.

- De la moral de la natura a la moral de la persona

El dia 9 de gener de 1982, apareixia a *Le Monde* un article de Paul Fraisse, professor de Psicologia a la Universitat René Descartes de París. El títol era De la moral de la natura a la moral de la persona.

Què és la natura? Es pregunta. És la consciència –diu–, no pas la natura que funda la moral. Crist proclama la moral de l'amor, no la de la natura.

- L'homosexualitat és una realitat que ens interpel·la

La Federació protestant de França publicà el 1975, un document titulat *La sexualitat*, per una reflexió cristiana.

El document constata que els nostres contemporanis ja no accepten les concepcions de la tradició sobre la sexualitat. La Federació protestant és conscient que aquest instrument de treball que ofereix portarà enrenous i controvèrsies. El document afirma que l'homosexualitat no és una perversió, ni una desviació. També diu que les condemnes bíbliques s'han d'inscriure en un context de lluita antiidolàtrica. I acaba afirmant que l'homosexualitat és una realitat que ens interpel·la

- Els marginats ens confronten amb els nostres límits

Hi ha un altre document protestant de Sínode de l'Església Reformada de França. Fou elaborat a Angers del 19 al 22 de maig de 1977. El títol és *Document sobre l'ètica sexual i la família*. Aquesta Església és el grup protestant més nombrós a França.

En el paràgraf sobre els marginats, hi inclou també els homosexuals. El pastor Doucé diu que és be trist que els homosexuals siguin simplement posats en el sac dels marginats que l'Església ha d'acollir. Aquí ha una pua de la caritat de la valla escola que ens dol. Segons el nostre punt de vista, aquest paràgraf ha de ser refet completament de nou.

Inhibicions i balbuceig de l'Església catalana

- *La Conferència Episcopal de Catalunya*

El dia 8 de setembre de 1975, els bisbes de Catalunya integrants de la Conferència Episcopal Tarraconense, publicaren una Carta Pastoral titulada *Perspectiva cristiana de l'amor i de la sexualitat*.

En el pròleg de la Carta Pastoral diuen que, donats els canvis actuals en el camp de la sexualitat, volen oferir elements per posseir un criteri cristià, actual i tan segur com es pugui.

Quines són les fonts vàlides per als bisbes de Catalunya? En citen tres: la Paraula de Déu (deslligada de les adherències culturals mutables), l'experiència dels esposos cristians, i les aportacions científiques dels experts.

Convé destacar el fet sorprenent que en tot aquest document de la Conferència Episcopal Tarraconense, dedicat a l'amor i la sexualitat, no es digui ni un sol mot sobre la qüestió homosexual. És una mostra palesa d'inhibició comunitària dels bisbes de Catalunya davant la realitat dels homes i dones homosexuals.

- *Una altra veu d'Església sobre l'homosexualitat*

L'abril de 1978, el grup de Cristians pel Socialisme de Sant Andreu de Barcelona publicà una declaració titulada *Una altra veu d'Església sobre l'homosexualitat*. El fet immediat que motivà aquesta publicació fou el cas del P. Antoni Roig. Aquest carmelita descalç ha gosat explicar, en un llibre sovint patètic, titulat *Todos los parques no son un paraíso*, la seva condició homosexual. I immediatament li ha caigut la prohibició de l'exercici sacerdotal i l'expulsió de l'ordre religiós.

En el començament del manifest es diu que els homosexuals són la minoria més important del país i, també, la més oprimida per tabús i tòpics milenaris de tot ordre.

Els homosexuals tenen el dret de poder expressar el seu amor. Els homosexuals demanen viure la seva sexualitat d'una manera lliure i poder expressar el seu amor de la forma que creuen que més els realitza com

a persones. I després diu el text: Nosaltres en preguntem: qui som la resta dels homes per imposar a la força un sol model d'expressió de l'amor? no és aquesta una nova forma d'explotació de l'home per l'home?.

La ciència ha canviat d'opinió sobre l'homosexualitat. En el món, a més, s'han anat produint tota una colla de descobriments científics sobre la psicologia, la sexualitat i, concretament, l'homosexualitat, que han enderrocant les velles interpretacions.

L'Església també ha canviat d'opinió i d'actuació? Però l'Església no ha estat atenta als descobriments científics i ha continuat mantenint la condemna de l'homosexualitat, implicant la plena realització de milions d'homes i dones. Encara més. Moltes vegades no ha fet altra cosa que incrementar la hipocresia en aquest punt.

Cal que l'Església canviï d'actitud envers els homosexuals. Nosaltres, com a Cristians pel Socialisme, diem ben fort que l'Església ha de deixar de condemnar l'homosexualitat, sigui masculina o femenina.

Cal aclarir conceptes i veure que l'Evangelí de Jesús és un missatge de vida. Quina és l'actitud de Jesús davant els marginats de la societat? Si prenem l'Evangelí, solament podrem trobar que Jesús condemna els rics, tots aquells que han fet del profit material l'objecte principal de llurs vides, que és el que passa a molts dels qui han optat pel capitalisme. Mai no trobarem que Jesús es tregui de sobre un home dels que avui dia, bé o malament, en diem *marginats*. Tenim casos ben concrets: els publicans, les prostitutes, la dona adúltera... Tots són acollits i no hi ha cap trencament que pugui ensorrar la persona. Ben al contrari: tots surten amb una nova empenta i una nova esperança.

- *Declaració sobre la problemàtica de l'homosexual cristià i carta als bisbes d'Espanya*

El dia 5 de juny de 1977, la Fraternitat Cristiana de l'Amistat de València i Dignitat de Barcelona signaren una declaració conjunta referent a la problemàtica de l'homosexual cristià.

El 29 de juny de 1977, Salvador Guasch, en nom de Dignitat de Barcelona, i Josep Antoni Móra, en nom de la Fraternitat Cristiana de l'amistat, signaren una carta dirigida als bisbes de l'Estat espanyol.

- *L'Assemblea Diocesana de Barcelona i els Homosexuals*

En les conclusions de l'Assemblea Diocesana de Barcelona de l'any 1981, justament en el tema de La família, hi ha un apartat referent a les persones que viuen d'una altra manera, és a dir, en situacions considerades no típiques per la nostra societat. Entre aquestes persones se citen els homosexuals.

Després de constatar aquesta diversificada realitat humana, l'assemblea demana que l'Església aculli i compregui cada persona en la seva situació real, i que treballi en el canvi de les actituds socials injustes respecte a aquestes persones.

- *Els homosexuals són uns marginats?*

Hi ha molts homes i dones que viuen la seva homosexualitat plenament integrats a la societat, a la família, al treball, a les amistats... Però, certament, n'hi ha d'altres que senten sobre seu el rebuig que la nostra societat ha tingut envers els homosexuals: són considerats i se senten marginats.

Té l'Església de Barcelona (i de Catalunya) envers els homosexuals l'actitud que diu que vol tenir amb els marginats? En les *Conclusions de l'Assemblea Diocesana de Barcelona*, de l'any 1981, hi ha tot un capítol dedicat als marginats.

A primers de l'any 1982, el responsable del Secretariat Diocesà de Pastoral de la Marginació, Oriol Xirinachs i

Benavent, dirigia una circular convidant a tots els interessats per la marginació a posar-se en contacte amb ell per escoltar aquells qui estan vivint de prop la realitat de la marginació. La raó d'ésser del Secretariat la resumia en aquestes paraules: Els marginats necessiten de les persones de l'Església, però l'Església necessita de les persones dels marginats, per ésser l'autèntica Església de Jesús.

- *El grup Gais Cristians de Catalunya*

El grup Gais de Catalunya inicià el seu camí el juliol del 1981. Tot i que apareixia com a element de continuïtat del grup Dignitat –que dirigia Salvador Guasch i aleshores pràcticament inactiu– ja des del començament adoptà una línia ben diferent de la seguida pel seu, diguem-ne antecessor.

Bàsicament –diuen– la nostra tasca consisteix a ser una ajuda per a tots aquells homòfils –nois i noies– que volen viure la fe cristiana; empresa aquesta que presenta serioses dificultats a causa de la incomprensió de la Institució eclesiàstica.

Un cop a la setmana –continuen– ens trobem per a comentar la Paraula de Déu –Antic i nou Testament– i pregar plegats. I una vegada al mes fem debat sobre un tema proposat per algun dels membres del grup. En ambdós casos intemtem aprofundir en el propi coneixement i en el coneixement dels germans i germanes que ens envolten. Jesucrist i l'ensenyament dels primers Pares de l'Església són els punts de referència fonamentals.

Per Pasqua de 1982 aparegué el primer exemplar d'Èxode, butlletí del grup que acull i canalitza les inquietuds del grup i diverses notícies del món gai cristià.

Per bé que la ralcia i la correspondència més freqüent la mantenen amb nois i noies de Catalunya, el grup roman obert a tothom.

CONCLUSIONS Com a resultat de les dades i de les consideracions que hem compilat durant aquest treball, podem treure aquestes senzilles conclusions:

- *Obertura a la veritat homosexual.* Cal estar oberts a les diverses aportacions sobre la sexualitat en general i sobre l'homosexualitat en particular. També s'ha d'estar oberts al treball elaborat pels moviments d'alliberament gai. Els homes i dones que viuen d'una manera preferent o exclusiva llur inclinació homosexual han de parlar sobre llurs descobertes, sentiments i vivències; i a TOTS ens toca d'ESCOLTAR-LOS.
- *Acceptació de la pròpia homosexualitat.* Convé que cada persona accepti d'una manera serena i tranquil·la la part d'homosexualitat que hi ha en si mateixa. S'ha de tenir present que l'homosexualitat d'una persona pot aparèixer en graus diversos d'intensitat i en moments diferents de la seva vida. L'acceptació de la pròpia homosexualitat, és la millor garantia, i la condició indispensable, per acceptar l'homosexualitat d'altri.
- *Acolliment de l'homosexualitat de l'altre.* Una societat veritablement humana ha de reconèixer, garantir i defensar el dret de tota persona a la seva lliure autodeterminació sexual. No es pot permetre cap llei o pràctica que discrimini les persones pel sol fet de practicar l'homosexualitat. Les crisis que algunes persones poden tenir, degudes a dificultats personals i socials en la pràctica de relacions homosexuals, demanen la mateixa atenció i els mateixos serveis socials que hom pot trobar per a dificultats semblants en la pràctica de relacions heterosexuals.
- *Conscienciar una història de condemnes i discriminacions.* La nostra societat occidental, d'arrels culturals judeocristianes, ha perseguit i condemnat durant molts segles la inclinació i les pràctiques homosexuals. Encara avui es creu que la relació sexual tancada a la procreació ha d'ésser perseguida pels interessos econòmics, religiosos, polítics i socials, bé siguin de gent de dretes, de centre o d'esquerres. Poc importa l'afecte, l'estimació o senzillament l'atracció envers l'altra persona, si es tracta d'un ésser del mateix sexe. Cal prendre consciència d'aquesta història de greuges envers uns éssers humans i vetllar perquè no continuï.

- *Els moviments gais, crítics i estimuladors.* Els moviments d'alliberament gai han d'ésser crítics de si mateixos a la vegada que ho són de la societat en què es mouen. Sovint s'ataquen unes normes, uns esquemes o errors, de la societat heterosexual i es reproduïxen gairebé idènticament en els moviments o grups gais: lluita pel poder, afany de protagonisme, marginació dels que pensen diferent, entorpiment de les relacions interpersonals, recerca del sexe pel sexe amb oblit de la persona...

Cal que les persones que lluiten en la militància gai, i llurs simpatitzants, s'emperonin mútuament en la descoberta de la totalitat de llur riquesa personal sense cenyir-se únicament a les reivindicacions sexuals.

- *Catalunya, endavant!* L'acció sensibilitzadora portada terme a Catalunya pel FAGC (Front d'Alliberament Gai de Catalunya), per l'Institut Lambda, pel GLAL (Grup en Lluita per l'Alliberament de la Lesbiana) i per altres grups gais que existeixen o han existit, ha estat el resultat d'una lluita valenta i tenaç empresa en la qüestió homosexual.

L'interès d'un ampli sector de ciutadans de Catalunya per la causa gai, la presència de la temàtica homosexual en els mitjans de comunicació social i el suport d'alguns organismes públics així com d'alguns partits polítics, i d'altres entitats ciutadanes, a les reivindicacions dels gais, evidencien de nou una Catalunya oberta a tota realitat humana i social.

Restava encara, però, molt de camí a fer... També en l'alliberament gai Catalunya té un testimoni a donar i un repte a seguir.

BIBLIOGRAFIA

Beach, Frank A. & Clellan S. Ford. *Patterns of Sexual Behaviour*. Nova

York: Harper & Row, 1969. Ed. Castellana: *Conducta sexual (de los animales inferiores al hombre)*.

Kinsey, Alfred & Wardell Pomeroy & Clyde E. Martin. *Sexual Behaviour in*

the human female. Filadèlfia: W. B. Saunders, 1953. Ed. Castellana: *Conducta sexual de la mujer*.

Kinsey, Alfred & Wardell Pomeroy & Clyde E. Martin. *Sexual Behaviour in*

the human male. Filadèlfia: W. B. Saunders, 1948. Ed. Castellana: *Conducta sexual del varón*.

Gran enciclopedia Larousse Ed. Planeta

Enciclopedia Microsoft Encarta 99/2000

Dr. Antoni Mirabet i Mullol. *Homosexualitat avui*. Ed. Edhasa abril de 1984.

HOMOSEXUALITAT